

## 47. møde.

Onsdag den 28. januar kl. 11.30.

**Formanden:**

Medlemmer af folketinget Ebba Strange, Kristine Heltberg, Gert Petersen og Henning Philipsen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

*Forslag til folketingsbeslutning om efterløn.*  
(Andre selvst. forsl. nr. LVI).

Medlemmer af folketinget Svend Haaugaard, Gunner Baunsgaard, Bilgrav-Nielsen Enggaard, Jens Foged, Jeppe Kristensen og Anna Dorith Skriver har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

*Forslag til lov om tilskud til læplantning.*  
(Lovf. nr. 163).

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

*Forslag til lov om tandlæger.*  
(Lovf. nr. 167).

*Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse.*

(Lovf. nr. 168).

I skrivelse af dags dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre landmænd.*

(Lovf. nr. 170).

I skrivelse af dags dato meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om mål og vægt.*

(Lovf. nr. 171).

*Skriftlig fremsættelse af forslag.*

**Ordføreren for forslagsstillerne (Ebba Strange) (SF):**

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om efterløn* til tingets velvillige behandling.

Socialistisk folkeparti har tidligere givet udtryk for, at det ville være rimeligt i den aktuelle situation at nedsætte folkepensionsalderen. Der er i brede kredse af befolkningen stor sympati for denne tanke; således har såvel SID som akademikernes organisation tilsluttet sig synspunktet. Imidlertid er folkepensionsbeløbet så lille, at det vil betyde en efter forslagsstillerens mening urimelig stor lønnedgang for dem, der vil benytte sig af en sådan ret. Samtidig ville det medføre problemer at skulle træffe valget mellem at udnytte sin ret til arbejdsløshedsunderstøttelse fuldt ud og sin ret til at modtage folkepension.

I en situation, hvor der i forvejen er budgetteret med 4,3 mia. til arbejdsløshedsunderstøttelse, finder forslagsstillerne det retfærdigt og rimeligt, at de arbejdere, der på grund af alder, hårdt arbejde og vanskelighed ved at komme i arbejde igen, hvis de først er blevet arbejdsløse, får ret til at trække sig tilbage og overlade eventuelle arbejdspladser til yngre arbejdere, for hvem det kan være katastrofalt at starte deres arbejdsmæssige karriere med at gå ledige.

Det er tanken med forslaget, at det skal bane vejen for en smidigere afgang fra arbejdslivet end den, der er gældende i dag. Mange ældre arbejdere vil gerne arbejde på nedsat tid, men er afskåret fra det af økonomiske eller aftalemæssige grunde. En vedtagelse af forslaget vil således betyde, at arbejdsmarkedets parter skal indlede forhandlinger om, hvorledes en sådan smidiggørelse af afgang fra arbejdslivet kan indarbejdes i aftalerne på arbejdsmarkedet.

Det fremgår af rapporten fra arbejdsgruppen vedrørende pensionsreform, at tanker, der ligner de her fremsatte, tidligere har været drøftet i folketinget, uden at det dog har givet noget resultat. Forslagsstillerne finder, at tiden er inde nu til at yde denne retfærdighedshandling og håber på en positiv og hurtig behandling af forslaget.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Havn-gaard) (RV):**

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til lov om tilskud til læplantning.

Der er i årenes løb med statsstøtte gennemført betydelige læplantningsarbejder i landets mest vindudsatte egne. Dette har ikke alene haft betydning for den jordbrugs-mæssige produktion, men har også i høj grad indvirket positivt på områdernes klimatiske forhold, hvilket er kommet samtlige beboere i de pågældende egne til gode.

Men læhegn har en begrænset levetid, og de senere års tilskud har vist sig at være utilstrækkelige til at få hegnene fornyet i samme tempo, som de gamle forældes. Der er alvorlig risiko for øgede sandstorme og varig skade på produktionsjord.

I de mest udsatte egne hjælper den enkelte lodsejers indsats for lidt. Der må gennemføres en samlet egnsplantning med flerrække-læhegn, og noget sådant lader sig vanskeligt gøre uden en betydelig billiggørelse gennem offentlige tilskud.

Med den nuværende beskæftigelsessituation må det forventes, at støtten kan gives uden ekstra belastning af det offentlige budget, idet der til oprydning og plantning kræves en betydelig arbejdsindsats, hvor sparet understøttelse vil kunne erstatte de bevilgede tilskud. Det vil også være muligt — og rimeligt — at fastsætte, at arbejdskraften til dette formål fortrinsvis skal hentes hos ungdomsarbejdsløse.

Idet jeg henviser til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger, skal jeg tillade mig på forslagsstillerens vegne at anbefale forslaget til vedtagelse.

**Indenrigsministeren (Egon Jensen):**

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om tandlæger.

Den nye tandlægelov skal afløse lov om udøvelse af tandlægevirksomhed fra 1954, men da 1954-loven for den altovervejende dels vedkommende er enslydende med den første lov om tandlægevirksomhed fra 1916, vil der i realiteten være tale om en revision af en 60 år gammel retstilstand.

På forslag fra sundhedsstyrelsen nedsatte indenrigsministeriet i januar 1973 et udvalg til revision af tandlæge-loven. Et første resultat af dette udvalgsarbejde var det forslag til ændring af lov om udøvelse af

tandlægevirksomhed, der blev gennemført ved lov af 29. marts 1974, og hvorefter der blev skabt hjemmel for tandlægenes anvendelse af tandplejere som hjælpepersonale ved instrumentel behandling af patienter. Med den i oktober 1975 offentliggjorte betænkning 749/1975 om revision af tandlæge-loven har udvalget tilendebragt den del af udvalgsarbejdet, der vedrører retsgrundlaget for den enkelte tandlæges virksomhed som medicinalperson, og lovforslaget er med mindre ændringer enslydende med det i betænkningen indeholdte lovudkast.

Lovforslaget har til hensigt til skabe et tidssvarende grundlag for tandlægenes udøvelse af deres virksomhed, først og fremmest gennem en modernisering af bestemmelserne om tandlægenes virksomhedsområde. Til afløsning af den siden 1916 gældende nøje angivelse af de behandlinger, som en tandlæge må udføre, er der i stedet foreslået en bred formulering af virksomhedsområdet, således at tandlægevirksomhed omfatter forebyggelse, diagnostik og behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tænder, mund og kæber, men dog således at visse funktioner kan forbeholdes læger samt tandlæger, der har gennemgået særlig uddannelse. Herudover er det et hovedsigte med lovforslaget at præcisere tandlægens stilling som selvstændig medicinalperson med deraf følgende forpligtelser over for det offentlige i lighed med, hvad der gælder for lægerne. Af de i øvrigt foreslåede ændringer skal jeg nævne, at den gældende tandlæge-lovs krav om ansættelse som klinisk assistent i 1 år som vilkår for retten til at udøve tandlægevirksomhed foreslås ophevet, idet den nuværende assistenttid anses for at have en sådan begrænset uddannelsesmæssig betydning, at der ikke er grundlag for at bevare den. Dette betyder, at tandlægehøjskolerne vil få det fulde ansvar for meddelelsen af den uddannelse, der berettiger til autorisation som tandlæge. Jeg skal i denne forbindelse fremhæve, at der i uddannelsen på tandlægehøjskolerne i høj grad indgår praktisk-klinisk arbejde. Endelig skal jeg nævne, at lovforslaget åbner mulighed for offentlig anerkendelse af tandlægelige specialer.

Et til dato uafklaret spørgsmål har været de praktiserende tandteknikeres stilling. Der er ikke med det fremsatte lovforslag